

MARTTI LUTHER

Luvattu Siemen on Kristus

Sitten sanotaan 13. luvussa: “Minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun.”, mikä tässä lausutaan hieman muutetuin sanoin: “kuin hiekka, joka on meren rannalla.” Yllä olen osoittanut, että kaksinaisella Aabrahamin siemenellä ilmaistaan toista, jota verrataan taivaan tähtiin, mikä tarkoittaa pyhiä, ja toista, jota verrataan merenrannan hiekkaan ja maan tomuun, tämä tarkoittaa jumalattomia.

Se, joka toivoo runsaampaa selitystä, tekisi parhaiten, jos vertaisi tätä kaikkea profeettojen julistukseen, varsinkin Daavidin psalmeihin. Daavid on innolla paneutunut tähän raamatunkohtaan, mistä osoituksena on psalmi 110, jonka hän on kutsunut mitä ihanimmaksi kirjokankaaksi tästä lupauksesta.

Ensinnäkin hän nimittää Aabrahamin siementä Herrakseen, vieläpä sijoittaa hänet Jumalan oikealle puolelle, toisin sanoen, katsoo hänellä olevan samanvertaisen mahdin kuin Jumalalla. Sillä kun hänessä on kaikkien sukukuntien saatava siunauksensa, on hänet välttämättä erotettava kansakun-

nista, jotka kaikki ovat Aadamin jälkeläisiä ja siitä syystä kirouksenalaisia. Jumalan työtä ja hyvää tekoa on näet poistaa synty ja kuolema, siunata ja osoittaa ihmisille hengellisiä ja iankaikkisia hyviä tekoja.

Daavid päätelee siis, että tämä siemen, joka ei ole miehestä syntynyt, istuu Jumalan oikealla puolella ja on siis samanvertainen kuin Jumala, koska hän tekee Jumalan tekojen veroisia tekoja.

Mutta koska hän on Aabrahamin siemen, on välttämätöntä hänen omaksumaa ihmisluonto. Muutoinhan ei häntä omassa luonnossaan ja olemukseltaan Jumalana voitaisi sanoa Aabrahamin siemeneksi.

Tämän määritelmän on Daavid ensimmäisenä tästä päätelty. Tämä siemen on Jumalan Poika, tasaveroinen Jumalan kanssa, ja hän on sellainen kuningas, joka istuu Isän oikealla puolella.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 338. Suomenos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Laki ja evankeliumi

Kirkkomme on saanut julkaistuksi toisena painoksena suomennoksen C.F.W. Waltherin teoksesta Laki ja evankeliumi. Ensimmäinen, Evankeliumiyhdistyksen vuonna 1952 julkaisema, painos on jo kauan ollut loppuunmyyty, ja sen löytäminen tästä syystä on ollut vaikeaa. Olemme kiitollisia ensimmäisen painoksen julkaisijalle ja suomentaja Heikki Koskenniemelle siitä, että saimme oikeuden julkaista tämän kirjan. Toivomme, että kirja kuluu tarkkaavaisten lukijoiden käsissä ja sen syvälliset opetukset ravitsevat sydämiä.

Lain ja evankeliumin tunteminen, oikeiksi tunnustaminen ja opettaminen ovat aina ajankohtaisia asioita. Molemmissa, laissa ja evankeliumissa, näkyy Jumalan kirkkaus. Apostoli Paavali kirjoitti: *“Sillä jos kadotustuomion virka jo oli kirkkautta, niin on vanhurskauden virka vielä paljoo runsaammassa määrin kirkkautta.”* (2 Kor. 3:9)

Kadotustuomion viralla apostoli tarkoittaa kymmenen käskyn lain virkaa. Kymmenen käskyä vaatimuksineen ja tuomioineen ilmoittavat totuuden oikeasta ja väärästä. Ne osoittavat myös, että tekojensa nojalla jokainen ihminen ilman poikkeusta on syntinen ja kuoleman alainen.

Yksi aikamme onnettomuuksista on, että lain kirkkaus ja totuudellisuus halutaan unohtaa. Sen sijaan, että tunnustettaisiin Jumalan käskyt oikeiksi, etsitään oman mielen mukaisia teitä. Tämä näkyy rahan, vallan ja muiden epäjumalien palvelemisena, Jumalan sanan hylkäämisenä, vanhempien ja esivallan kunnioittamisen puutteena ja avioliiton rikkomisena. Tällaisia asioita puolustetaan sivistyksen, suvaitsevaisuuden ja ihmisen vapauden – joskus jopa kristityn vapauden nimissä. Laki sanoo kuitenkin järkähtämättä: joka katumatta vaeltaa synnissä, ei peri Jumalan valtakuntaa.

Jumalan laki nuhtelee tekosynneistä. Lain mukaan pyhyyteen pyrkivä ihminen voi yrittää täyttää lakia ja luopua synneistään. Ulkonaisesti hän voi joistakin selvistä vääristä teoista päästäkin irti. Mutta vapautta laki ei tuo. Se ei myöskään anna voimaa todellisiin hyviin teoihin vaan jättää orjuuteen. Jokaisen sydän on synnin lähde. Kadotustuomiota ei pääse pakoon lakia täyttämällä.

Pelastukseen tarvitaan toinen virka, nimittäin vanhurskauden virka. Tämä tarkoittaa evankeliumin saarnaa Kristuksesta. Evankeliumi ilmoittaa syntiselle, että Kristus on ottanut päälleen koko maailman, siis jokaisen ihmisen syntivelan. Hän on täyttänyt sen kuuliaisuuden, jota laki meiltä vaatii. Hän on vuodattanut verensä kaikkien ihmisten kaikkien syntien edestä. Tästä syystä evankeliumi on varma synninpäästön sana.

Kristuksen sovitustyön ja evankeliumin sanan varmuutta on myös teroitettava. Evankeliumi ei ole ehdotus tai houkutus, jotta ihminen itse päättäisi antaa elämänsä Jumalan käsiin. Se on ilmoitus jo tapahtuneesta syntien sovituksista. Yksin tällainen, varma ja vaatimuksista vapaa syntien anteeksiantamuksen evankeliumi antaa rauhan. Yksin syntien sovitus Kristuksessa on ottanut pois lain tuomion. Syntiensä tähden murheissaan oleva saa uskossa Jeesukseen omistaa varman rauhan ja syntien anteeksiantamuksen kirkkauden. Tällainen usko antaa voimaa ja halua etsiä elämän kysymyksissä Jumalan käskyjen mukaista tietä lähimmäisen rakastamiseksi.

Kimmo Närhi

Kristus, ihmeellinen auttaja

*Neljäntenätoista Pyhän Kolmiykseyden päivän jälkeisenä
sunnuntaina. I vuosikerta. Evankeliumiteksti.*

Ja kun hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian ja Galilean välistä rajaa. Ja hänen mennessään erääseen kylään kohtasi häntä kymmenen pitaalista miestä, jotka jäivät seisomaan loitommaksi; ja he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!" Ja heidät nähdessään hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille." Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat. Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen. Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat? Eikö ollut muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?" Ja hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut." Luuk 17:11–19:

Jumala suo ihmisen elämään onnellisia hetkiä ikään kuin muistuttamaan meitä siitä iankaikkisesta autuudesta, mikä odottaa taivaassa, niin ettemme lannistuisi kokiessamme elämän kovuutta. Ilman Jumalan sanaa ja evankeliumin lohdullisia lupauksia emme kuitenkaan tietäisi armosta emmekä taivaasta mitään emmekä rohkenisi uskoa, että Jumala on armol-

linen juuri minulle suurelle syntiselle ja on valmistanut Jeesuksessa minulle kaiken käydäkseni kerran iankaikkiseen iloon.

Kovaa kokeneet pyytävät apua

Tekstimme kertoo meille kymmenestä miehestä, jotka olivat kokeneet kovia. He olivat olleet kerran terveitä, samanlaisia kuin toisetkin. Mutta sitten he olivat sairastuneet pitaaliin. Heidät oli eristetty muusta yhteiskunnasta, ja heitä odotti taudin paheneminen ja lopulta kuolema.

Toivoa ei ollut. Miten me olemmekaan noiden pitaalisten kaltaisia! Emme vain sitä huomaa. Ei ainoastaan väistämätön vanheneminen vie meitä jokaista, niin lasta, nuorta kuin aikuis-takin, vääjäämättä kohti kuolemaa, vaan syntisairaus on eristänyt ihmisen Jumalasta ja hänen taivaallisesta yhdyskunnastaan. Ihminen ei voi itse itseään auttaa. Hän olisi aivan toivotamassa tilassa, ellei, ellei Jumala itse olisi puuttanut asiain kulkuun, ellei Jeesus olisi tullut meidänkin kohdallemme ja auttanut meitä.

Kun Jeesus meni erääseen kylään Samarian ja Galilean rajalla, kohtasi hänet kymmenen pitaalista miestä. He jäivät seisomaan loitommaksi, korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!" He olivat kuulleet Jeesuksesta. Nyt he kutsuvat häntä nimeltä ja tietävät, että hän on mestari,

jolta voi saada apua. “Armahda meitä” – siinä on avuttomien avunpyyntö. Pyyntö “armahda meitä” kertoo kärsimyksestä, tuskasta, avuttomuudesta. Tälle paikalle Jumala haluaa johdattaa meidätkin, että saisimme oikean avun ja sanoisimme Jeesukselle syntisyytemme käsittäen ja sitä kauhistuen: “Herra, armahda meitä.”

Usein ihminen vastustaa ja sanoo ylpeänä: Minäkö tarvitsisin armoa. Mutta näin on: juuri sinä tarvitset armoa. Ei ole ihmistä, joka sitä ei tarvitsisi; kaikki vain eivät tunne tarvettaan. Monet paaduttavat täällä sydämensä, mutta helvetissä paatuneinkin joutuu myöntämään olleensa väärässä, kun hylkäsi Jeesuksen.

Mikä on Jeesuksen vastaus avunpyyntöön?

Pitaaliset osasivat pyytää apua Jeesukselta, koska he olivat oppineet tuntemaan hänet Messiaaksi. Sen tuntemuksen Jumala oli vaikuttanut heissä ilman heidän pyyntöään Hengellään ja sanallaan. Jumala, joka antaa meille enemmän kuin me osaamme anoa, antaa meille armonsa ennen kuin osaamme sitä kaivata.

Miten Jeesus suhtautui pitaalisten armahduspyyntöön? Jättikö hän heidät oman onnensa nojaan? Ei suinkaan, vaan hän lausui heille: “Menkää ja näyttäkää itsenne papeille.” Mooseksen lain mukaan puhdistuneen oli näyttävä itsensä papeille.

Jeesus lausui heille sanan, joka edellytti uskoa. Piti lähteä näyttämään itseään, vaikka vielä oli saastainen. Olivathan he juuri Mestaria puhutelleet ja häneltä apua pyytäneet. Uskoivathan he? Eikö niin? Niinpä he lähtivät Jee-

suksen sanan mukaan, ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.

Ajallisen elämän asioissa meidän on jätävä uskossa sen varaan, että Jumala auttaa meitä aikanaan omalla tavallaan. Niissä meidän tulee olla valmiita odottamaan siihenkin asti, kun saamme astua näkemisessä sisään taivaan autuuteen, jos Jumala näkee hyväksi viivyttää apunsa siihen asti. Syntien anteeksiantamuksen sen sijaan saamme uskolla ottaa vastaan heti kohta.

Usko ottaa vastaan avun

Pitaaliset eivät puhdistuneet heti, vaan vasta matkalla. Kuitenkin he lähtivät Jeesuksen sanan varassa. Sellainen on usko. Se luottaa näkemättä, tuntematta, kokematta. Onhan Jeesus sanonut: “Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani” (Joh. 7:17). Kokemukset tulevat perästä. Ne eivät käy edellä. Ne tulevat sellaisina kuin Jumala suo ja hyväksi näkee ja usein kestävätkä vain kotvasen. Vasta ylösnousemuksessa tapahtuu kokemus, joka pysyy ja on täydellinen.

Millainen on sinun uskosi? Vaaditko kokemusta, näyttöä, todistusta ennen kuin uskot? Jos niin on, uskosi herrana on oma järkesi, ymmärryksesi, tunnemaailmasi. Oikea usko nojaa Jumalan sanaan, armolupauksiin. Pitäisillä ei ollut muuta toivoa kuin Jeesuksen lupaus. Syntisellä ei ole muuta toivoa kuin Jeesuksen toimittama sovitus ja sanan lupaukset. Mutta miten suurenmoinen, ihana, luja, varma ja elävä toivo se onkaan! Toivo toivottomalle, toivo sinulle! Toivo uskon varassa.

Usko ottaa vastaan Jumalan antaman avun. Anteeksiantamuksen omistamisessa apu on läsnä heti kohta. Ajallisen elämän asi-

oissa se toteutuu Jumalan ajalla ja tavalla niin, ettei hiuskarvakaan putoa päästämme hänen tietämättään.

Uskova kiittää avun saamisesta

Kaikki kymmenen pitaalista anoiivat armahdusta. Kaikki he lähtivät näyttämään itseään papeille. Kaikki he paranivat matkalla. Vain yksi palasi kiittämään. Miten moni onkaan saanut puhdistuksen synneistään ja lähtenyt ilolla uskon tielle. Vaikka tuo yksi kymmenestä ei ole sääntö, niin usein tapahtuu samanlaista. Vieläpä tapahtuu, että monet tunnustavat uskonsa maailman edessä ja sanovat: Katso, miten olen puhdas, Jeesuksen uhriveren valkeaksi pesemä. Miten sairas, likainen, toivoton olinkaan. Nyt on toisin.

Mutta sitten tapahtuu jotakin traagista. Puhdistettu ei palaa Jeesuksen luo kiittämään. Kiusaaja ehtii kylvää sydämeen omaa sanaansa: katkeruutta, omahyväisyyttä, ylpeyttä, oman vanhurskauden oppia. Ihminen ottaa itselleen ansion puhdistumisestaan. Ulkonainen puhtaus saattaa jäädä jäljelle kuin pitaalisille, niin että he sanovat: Katso, ennen tein sitä ja sitä pahaa, nyt olen uudestisyntynyt, katso, miten puhdas olen. Eihän silloin ole tarvetta tulla Jeesusta kiittämään. On tarve vain kehua itseään.

Yksi kuitenkin palasi. Tuo kaikkein onnettomin, se, jolla oli kaikkein heikoin tausta ja lähtökohta, tuo samarialainen, sekakansan, harhauskoisen heimon jäsen. Hän oli, paitsi puhdistunut, myös päässyt irti samarialaisesta lahkosta, joka odotti Messiasta omasta joukostaan. Hän oli lisäksi vapautunut niiden yhdeksän juutalaisen joukko-paineesta ja ryhmäkurista, jotka olivat langenneet uskosta eivätkä palanneet kiittämään, vaikka hekin samalla tavalla puhdistuivat. Ei tällä samari-

alaisella itsellään ollut parantumiseensa mitään ansioita. Mutta hän palasi, koska hän oli autuas yksin ilman lain töitä.

Yhdessä toisten kanssa hän oli hädässään huutanut: “Jeesus, mestari, armahda meitä!” Nyt hän taudistaan parantuneena vapaasti, kenenkään käskemättä, yksinkin ylistää Jumalaa suurella äänellä, lankeaa Jeesuksen eteen kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiittää häntä. Sellaista saa aikaan usko, myös sinun uskosi.

Jeesus sanoi hänelle: “Nouse ja mene, sinun uskosi on sinut pelastanut.”

Ihmeellinen on Pyhän Hengen vaikuttama usko. Se pelastaa. Se pelastaa ilman ihmisen omia tekoja. Se pelastaa ilman hyviä sukutaustoja. Se pelastaa yksin Kristuksen ansion tähden, sillä hän on koko maailman syntien sovitus. Hänen nimessään meillä on syntien anteeksisaaminen ja iankaikkinen elämä sekä voitto pahan voimista. Vaikka usko pelastaa ilman tekoja, se ei jää teoitta. Se synnyttää kiittollisen mielen. Se ei pälyile ympärille, mitä muut tekevät, vaan usko katsoessaan Kristukseen tekee meistä Jeesuksen seuraajia ja saa meidät aivan omasta sydämemme halusta kiittämään häntä koko elämälämme, teoillamme, käsillämme, ja loillamme, suullamme, varoillamme.

Kiitetty ja ylistetty olkoon Jumala, joka on antanut meille tällaisen ihmeellisen Armahtajan!

Markku Särelä. Virret VK 1938: 196; 118:2–4; 299:1–5; 309:10–13; 330.

Pelastustiestä ja kääntymisestä

Franz Pieper

Erityisesti opissa pelastustiestä meidän tulee tunnustaa ilmoitettu toisuus ja torjua moderni harha.

Modernin teologian luonne on lukea ihmisen hyväksi osittain tai kokonaan sellaista, mikä kuuluu yksin Jumalalle – sillä tekosyyllä, ettei se halua alentaa ihmistä koneeksi. Se antaa ihmisen myötävaikuttaa siinä, minkä kuitenkin Jumala yksin vaikuttaa. Tämän kohtasimme jo opissa inspiraatiosta. Pyhä Raamattu ei saa olla pelkkä Jumalan sana, jonka Jumala on puhunut ihmisten välityksellä, jotka ovat vain hänen työkalujaan, vaan tuote, joka on syntynyt Jumalan ja ihmisen yhteisvaikutuksesta ja on siten osaksi Jumalan sanaa ja osaksi ihmissanää. Niin on myös opissa pelastustiestä. Kääntymys ja pelastus eivät saa riippua yksinomaan Jumalan armosta, vaan sen pitäisi olla Jumalan ja ihmisen yhteistyön tulosta. Ja kuten oletettaessa, että Pyhä Raamattu on osaksi Jumalan sanaa ja osaksi ihmissanää, ihminen asetetaan Raamatun tuomariksi, samoin oletettaessa, että Jumala ja ihminen vaikuttavat yhteistyössä kääntymyksen, tehdään ihmisen työstä tai suhtautumisesta ratkaiseva tekijä, kun on puhe kääntymyksestä ja pelastuksen omistamisesta. Tulos on tämä: Pelastuksemme ei saa olla Jumalan armokädessä, vaan omassa kädessämme. Ei ole arasteltu sanoa julki, että kääntymys ja pelastus viime kädessä lepäävät ihmisen oman ratkaisun tai sokean suhtautumisen varassa. Tämä on mo-

derniluterilaisen kääntymysopin yleinen luonne sikäli, kuin se eroaa uskonpuhdistuksen kirkon opista.

Me sanoudumme koko kristinuskon radikaalina väärentämisenä mitä päättävimmän irti mainitusta opista, joka olettaa ihmisen myötävaikuttavan kääntymiseensä.

Oppimme kääntymyksestä on seuraava: Uskomme Pyhän Raamatun nojalla, että luonnollinen ihminen ei ole synneissään vain puolikuollut, vaan kuollut – todella kuollut – ja ettei luonnollinen ihminen ojentaudu kohti pelastusta Kristuksessa, vaan pitää sitä hulluutena ja torjuu sen, sikäli kuin se hänestä riippuu. Pidämme siksi myös Raamatun nojalla Tunnustuksemme kanssa kiinni siitä, ettei yksikään todellinen kääntymys ole puoliksi, neljännekseksi eikä tuhannesosaksikaan ihmisen myötävaikutuksen tai hyvän suhtautumisen varassa, vaan *in solidum* [yksinomaan] Pyhän Hengen teko. Hän toteuttaa sen meissä armonvälineillään kaikkivaltiaan armovoimansa vaikutuksesta. Uskomme kaikesta sydämestämme: Jumala, joka käski valon tulla esiin pimeydestä, on antanut kirkkaan valon loistaa sydämiimme. Se, että meissä syntyy usko Kristukseen, tapahtuu hänen valtavan voimansa vaikutuksesta, sen, jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista. Kun me olimme kuolleita syntiin, hän – Jumala – teki meidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Kääntymys ei ole vanhan ihmi-

sen parantelua tai vielä ihmisessä uinuvien voimien heräämistä (*excitatio*), vaan Jumalan vaikuttama uudestisyntyminen, hengellisesti kuolleen herättäminen, uuden hengellisen elämän alulle paneminen.

Meitä vastaan on toivotettu: Minkä kuilun te pystytättekään luonnollisen ihmisen ja kristityn välille? Eikö teillä ole mitään ymmärtämystä ihmisessä olevalle luontaiselle hyvälle, rehellisyydelle, kunniallisuudelle ja pyrkimyksille hyveisiin, joita kuitenkin on vielä luonnollisessakin ihmisessä? Tokihan tunnustamme – niin ikään Tunnustuksemme kanssa – luonnollisessa ihmisessä olevan yhteiskunnallisen vanhurskauden. Pidämme sitä myös korkeassa arvossa, jopa korkeimpana hyvänä valtion tai kansalaisia koskevan elämän alueella. Mutta mikään

luontainen kansalaiskunto ei ole osa kääntymystä eikä se valmista ihmistä siihen. Kaikki inhimillinen pyrkimys, jaloimmassakin muodossaan, pysyy lihan alueella. Lihasta ei tule koskaan henkeä ulos. Lihasta ei voi houkutellessiin henkeä koulutuksella, kasvatuksella ja kulttuurilla, ei logiikalla, ei psykologialla eikä metafysiikalla, koska sitä ei siinä ole. Mikä lihasta on syntynyt, on ja pysyy lihana. Vain se, mikä on syntynyt Hengestä, on henki. Vain Jumalan kaikkivaltias armokäsi voi rakentaa sillan lihan ja hengen välillä olevan, ihmiselle ylittämättömän kuilun yli. Ihminen kykenee tekemään vain yhden asian tästä toiminnasta puheen ollen. Hän voi estää Jumalan armotyön. Mitä enemmän hän esimerkiksi kunnollisuudellaan haluaa tehdä itsensä armoon kelpaavaksi, sitä kau-

emmaksi hän loittonee armosta, ja mitä enemmän hän pyrkii järjellään mittamaan armon salaisuutta, sitä hullumalta se hänestä näyttää. Kuten Tunustuksemme sanoo: “Vaikka älykkäimmät ja oppineimmat ihmiset maan päällä lukevat ja kuulevat evankeliumia Jumalan Pojasta ja lupausta iankaikkisesta autuudesta, eivät he kuitenkaan voi sitä omin voimin omaksua, käsittää, ymmärtää eivätkä uskoa, vaan mitä suurempaa utteruutta ja tarmoa he käyttävät käsittääkseen näitä hengellisiä asioita järjellään, sitä vähemmän he sitä ymmärtävät ja uskovat ja pitävät sitä hulluutena ja satuina siihen asti, kunnes tulevat Pyhän Hengen valaisemiksi ja opettamiksi.”

Meille esitetään kuitenkin vasta-vaite: “Emme tarkoitaakaan myötäväikutusta kääntymyksessä tai luonnollisista voimista lähtevää kääntymysratkaisua, vaan hengellisistä, Jumalan armosta jo ennalta lahjoitetuista voimista aikaansaattua ratkaisua. Armo on meille kaikki!” Tässä asussa harha pitää aikanamme monia vankeinaan. Mutta he pettävät itseään. Se nimittäin, ettei kuitenkaan sallita kääntymyksen olevan armon vaikuttama, käy heti ilmi useammalla tavalla. Oletetulla ihmisen myötäväikutuksella, ratkaisulla, hyvällä esiintymisellä jne. halutaan selittää ihmisjärjelle, minkä tähden toiset kääntyvät, toiset eivät. Siten tuodaan hyvä suhtautuminen nimenomaan vastakohdaksi armolle, koska sanotaan, ettei kääntymys riipu yksinomaan Jumalan armosta, vaan myös tietyissä suhteissa ihmisen suhtautumisesta. Lyhyesti sanoen, sen opin perustana, että ihmisen kääntymys on riippuvainen ihmisen myötäväikutuksesta, rat-

kaisusta tai hyvästä suhtautumisesta, on “yksin armosta” pelastumisen kieltäminen.

Vielä esitetään meitä vastaan: “Jos kerran kääntymys riippuu yksinomaan armosta, silloin ei voi käsittää, miksi siinä tapauksessa kaikki ihmiset eivät käänny!” Vastamme: Tiedämme tästä sen verran, että Jumalan armo, ja nimenomaan yksin armo, on meidät kääntänyt, ja toiselta puolen tiedämme, että on ihmisen syy, ja nimenomaan yksin ihmisen syy, etteivät ihmiset käänny, eikä se ole armon vika. Pysykäämme tässä, sillä Raamattu ei ole meille siitä enempää ilmoittanut. Kristityn intressissä ei ole, että hänelle vastataan kaikkiin ihmisjärjen sinkoamiin kysymyksiin. Ennen kaikkea muuta hän haluaa varman vastauksen yhteen kysymykseen, nimittäin siihen, kuinka syntinen pelastuu. Kun hänellä on vastaus tähän, hän tyytyy siihen. Ja se vasta onkin jo jotakin. Ei hän siitä sydämisty, ettei hän voi tietää kaikkea. Vaan moniin asioihin nähden, joita ei ole tarpeen tietää autuuteen, hän tunnustaa: “Tätä en tiedä”, varsinkin kun pyhä apostoli muistuttaa kaikkia kristittyjä ja erityisesti teologeja siitä, että jumalallisten asioiden tunteminen täällä alhaalla on osittaista ja että tämä osittaisuus päättyy vasta sitten, kun kaikki on täydellistä. Kun nykyaikana puhutaan niin paljon kristittyjen “älyllisistä tarpeista”, joiden tyydyttäminen olisi teologian tehtävä, niin järkeisopin turmelema teologia tunkeutuu sitä kautta salakavalasti kirkkoon. Kristillinen kirkko ei halua lainkaan olla viisas yli Jumalan sanan.

Kirjasta Unsere Stellung in Lehre und Praxis. Suom. MS.

Pakanalliset vaikutteet ja pyhimysten rukoileminen leviämässä — mikä on luterilainen tie?

Kesälomamatkailija kauniissa koti-maassamme saattoi huomata huolto-asemalla tai muulla pysähtymispaikalla myytäväksi tarkoitettuja tonttuja tai haltijan näköisiä hahmoja. Kansankirkollisessa käytännössä on entistä näkyvämpi sija pyhimyksillä. Tämä näkyy siinä, että keskiaikaisia kirkkoja jälleen nimitetään sen pyhimyksen nimellä, jolle ne roomalaiskatolisena aikana on rakennettu. Vakavammissa mielessä pyhimysten korostaminen näkyi siinä, että pyhimysalttareita avattiin tammikuussa Turun tuomiokirkossa rukoilemista varten (ks. Luterilainen 2/2007, pääkirjoitus).

Pakanuuden ja pyhimysten rukoilemisen sisällöllinen yhteys

Pakanalliselle ajalle oli tyyppillistä, että uskottiin erilaisten haltijoiden hallitsevan eri elämänalueita. Metsällä, pellolla, vedellä jne. uskottiin olevan oma haltijansa. Näitä haltijoita lepyteltiin niin, että niille vietiin ruokaa ja muutenkin haluttiin miellyttää niitä.

Uskomuksen mukaan näin voitaisiin välttyä onnettomuuksilta ja saada esimerkiksi hyvä sato.

Pyhimysuskoon liittyy sellainen kuvitelma, että joku edesmennyt henkilö olisi esimerkiksi jonkin ammattikunnan, lasten, alueen tai muulla tavoin rajatun elämänalueen suojeluspyhimys. Uskomuksen mukaan tällainen edesmennyt henkilö sitten rukouksillaan voisi auttaa oman alueensa asioita. Nyt elävät ihmiset voisivat sitten rukoilla apua pyhimykseltä ja pyytää häntä rukoilemaan Jumalaa puolestaan.

Pakanuudelle ja pyhimysuskolle yhteinen piirre on siis se, että kummankin mukaan voitaisiin kääntyä tietyn elämänalueen haltijan tai pyhimyksen puoleen ja näin saada maallista menestystä tai varjeltua onnettomuuksilta. Erityisesti pyhimysten rukoilemiseen liittyy usein sellainen ajatus, ettei syntinen ihminen uskaltaisi lähestyä suoraan Jumalaa, vaan hänen olisi helpompi lähestyä pyhimystä.

Muinaisen Egyptin
Isis-jumalatar

Taustatietoa taivaan kuningattaren palvonnasta

Taivaan kuningattarella on historian aikana ollut monta nimeä. Seemiläisessä kulttuurissa hedelmällisyyden jumalatar oli Astarte. Babyloniassa häntä kutsuttiin Istariksi. Egyptissä Isis oli voimakas ja häntä pidettiin faaraoiden jumalallisena äitinä. (kuvassa vasemalla)

Vanhassa testamentissa Jeremia varoittaa useassa kohden taivaan jumalattaren palvonnasta (mm. Jer. 7:18 ja 44: 17-25)

Neitsyt Maria otettiin palvonnan kohteeksi vahvistamaan katolisen kirkon asemaa. Suurin osa kirkkorakennuksista sekä ortodoksisessa että katolisessa maailmassa on pyhitetty neitsyt Marialle. Vuonna 1854 katolinen kirkko julisti hänet perisynnittömäksi. Vuonna 1950 paavi Pius XII julisti Marian ruumiillisen taivaaseenastumisen "uuden liiton arkkina" ja esirukoilijana ".

Katolisessa hurskaudessa Marian asemaa esikuvana ja esirukoilijana on entisestään vahvistettu. Maria-hurskaus näkyy varsinkin pyhiinvaelluspaikoissa, jotka vetävät puoleensa vuosittain miljoonia ihmisiä myös muista uskontokunnista (ml. islamilaisia). Tällaisia paikkoja ovat Lourdes Ranskassa, Fatima Portugalissa ja Guadalupe Meksikossa.

KP

Yksityiskohdissaan asia on luonnollisesti huomattavasti yllä esitettyä laajempi. Kuitenkin vakavasti täytyy sanoa, että yhtä hyvin haltijausko kuin pyhimysten rukoileminenkin ovat ensimmäisen käskyn vastaisia. Niiden mukaan pyydetään apua tai varjelusta joltain muulta kuin kolmiyhteiseltä Jumalalta.

Pakanuus ja pyhimysten rukoileminen on torjuttava

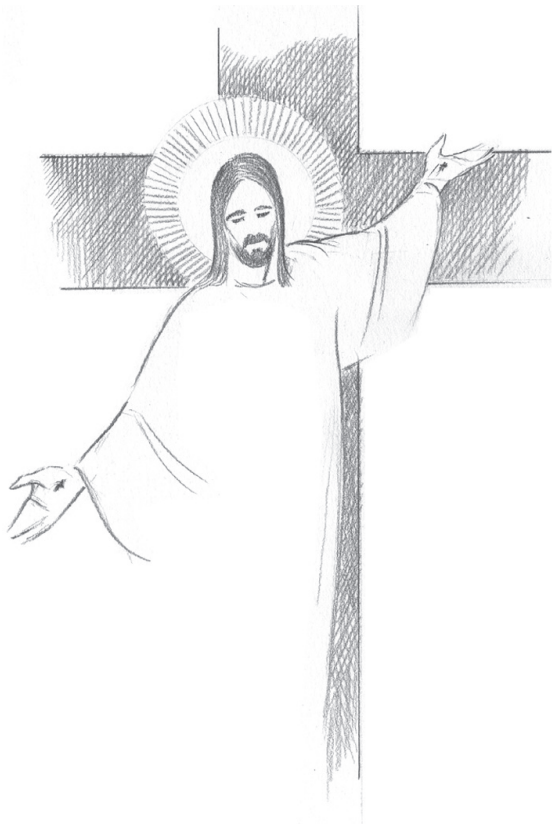
Moni voi sanoa, että ei kai jokin tonttu tai haltijan kuva voi olla vaarallinen asia. Ja mitä haittaa olisi, jos Jumalan lisäksi rukoiltaisiin esimerkiksi Mariaa tai jotakuta varhaisten vuosisatojen piispaa? Mitä esineisiin tulee,

voidaan toki sanoa, etteivät ne itsessään ole kuin kappale puuta, muovia tai jotain muuta viatonta materiaalia. Sitä haltijaa, jota ne esittävät, ei todellisuudessa ole olemassa. Kuitenkin on viisasta varoa leikkimästä tällaisilla asioilla. Haltijoiden kuvat voivat muokata ajatustapaa siihen suuntaan, että uskomukset, joihin ne viittaavat, olisivat jotenkin viattomia asioita. Pyhimysten rukoilemisessa kyseessä on jo suora Jumalan käskyn rikkominen. Siksi se on kaikissa tilanteissa ehdottomasti torjuttava.

Lienee niin, että harva suomalainen ihminen tosissaan uskoo saavansa apua haltijoilta. Yleisempää lienee pyhimysten apuun turvaaminen. Kumpikin näistä asioista johdattaa ajatuksia pois siitä, että meidän tulee turvata yksin Jumalaan. Jotta itse varjeltuisimme vääriltä ajatuksilta ja jotta voisimme antaa johdonmukaisen todistuksen toisille, on viisasta varoa sellaisen kuvan antamista, että pitäisimme mainittuja asioita sallittuina.

Usko Vapahtajaan on oikean rukouksen perusta

Millä perusteella syntinen ihminen voi rukoilla Jumalaa ja olla varma siitä, että hän mielellään kuulee syntisten rukoukset ilman välikäsiä? Peruste on siinä, että hän lähetti Jeesuksen maailmaan sovittamaan meidän syntimme. Kun uskot Jeesukseen, on sinulla rau-

ha Jumalan kanssa ja voit ilman pelkoa rukoilla Jumalaa kaikissa asioissasi. Hän käski rukoilemaan uutterasti, vrt. köyhän lesken esimerkki Luuk. 18:1-8. Kun opetuslapset pyysivät häntä opettamaan heitä rukoilemaan, hän opetti Isä meidän -rukouksen. Näin siis Vapahtaja nimenomaisesti teroitti, että meidän tulee rukoilla Jumalaa. Näin saamme tehdä arkailematta sen tähden, että meillä on Vapahtaja ja hän on käsenyt meidän rukoilla.

Kimmo Närhi

VESA

SYKSY 2007

LUTERILAINEN - LASTENOSASTO

Herra Jeesus kutsuu: Tulkaa minun työni kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Matt.11:28

Siunattua kouluvuotta

Pastorin kirje

Moni teistä Vesän lukijoista on aloittanut jälleen kouluvuoden. Joillekin teistä tämä vuosi on ensimmäinen kouluvuosi. Varmasti on ollut jännittävää tutustua opettajaan, uusiin ja ehkä vanhoihinkin tuttuihin samalla luokalla ja vähitellen myös muuhun koulun väkeen. Joillakin teistä on yksi tai useampi luokka jo takana. Varmasti teillekin on tullut eteen uusia asioita ja ehkä ystäviäkin.

Oletkohan koskaan ajatellut, miksi koulua käydään? Se johtuu siitä, että on hyödyllistä ja tarpeellista oppia uusia tietoja ja taitoja. Laskutaitoa tarvitset tavallisessa elämässä. Sitä tarvitaan myös monissa ammateissa. Lukutaidon avulla voit hankkia tietoja monista asioista. Vieraita kieliä tarvitset, kun puhut muunmaalaisien ihmisten kanssa. Luonnontieteen taidot tuovat iloa elämääsi, kun tarkkailet luonnon ilmiöitä. Ne myös ovat tarpeen esimerkiksi lääkäreille, kun he auttavat sairastuneita ihmisiä.

Koulussa opit myös muuta. Siellä sinulla on ystäviä. Heidän kanssaan toimiessasi huomaat, kuinka tärkeää on toimia rehellisesti ja puhua totta. Voit myös oppia avuliaisuutta ja iloita siitä, että toiset auttavat sinua. Opettajat ja muut koulun aikuiset opettavat muutenkin kuin vain oppitunneilla. He puhuvat siitä, mikä on oikein ja mikä on väärin, mitä saa tehdä ja mitä ei saa tehdä. On tärkeää, että kunnioitat heitä ja painat tarkoin mieleesi ohjeet, joita he antavat.

Koulussa opit siis monia hyviä asioita. Mutta tiedätkö, kuka varjelee sinua koulutielläsi? Jumala pitää sinusta huolen. Rukoile häneltä suojelua koulumatkaasi, välituntien leikkejä ja koko koulupäivääsi varten. Kuinka voit saada rauhan silloin, jos tulee riitaa jonkun toisen kanssa? Silloin sinun tulee tunnustaa Jumalan edessä ne asiat, joissa olet tehnyt väärin. Saat myös uskoa syntisi anteeksi Jeesuksen tähden. Sitten voit myös sopia asiat toisten kanssa ja jälleen jatkaa koulunkäyntiäsi iloisin mielin.

Ymmärrät varmasti, kuinka paljon on aihetta kiittää Jumalaa siitä, että saat käydä koulua. Tee siis tehtäväsi reippain mielin ja ole hyvä koulutoveri kaikille toisille. Siunausta koulupäiviisi voit pyytää Jumalalta seuraavin virren sanoin:

“Jeesus, sinuun turvaten / Kanssa toisten lapsien / Astun aamuun heräävään / Ryhdyn työtä tekemään. / Olen heikko, vahvista! / Jeesus, lasten auttaja, / Suo mun kunniaksesi / käyttää koulupäiväni.” (Virsi 639)

Kimmo Närhi

Aarrearkku

Saduissa kerrotaan usein aarteista ja aarrearkuista. Aarre voi olla piilotettu luolaan, kaivettu maahan tai kätetty vaikka ullakolle. Joku löytää kartan ja lähtee sen ohjeiden mukaan etsimään aarretta. Edessä saattaa olla aikaomainen seikkailu. Vihdoin aarteenetsijä saapuu ison puun luo, jonka kohdalla kartassa on rasti. Puun juurakon onkalosta pilkistää jotakin... Aarrearkku! Se on täynnä kultarahoja, timantteja, helmiä, rubiineja ja kaikkea arvokasta. Aarteen löytäjä hihkuu riemusta.

Tiedätkö, mistä kaikkein kalleimman aarteen voi löytää? Jeesus ei kerhtonut opetuslapsillensa satua, kun hän puhui peltoon kätketystä aarteesta. Se aarre on niin kallis, ettei kukaan voi sitä ostaa. Kaikki voivat löytää sen Raamatun sanasta. Raamattu on kuin aarrearkku. Sen sisällä on kaikkein arvokkain aarre. Raamattu on samalla kuin kartta, joka opastaa sinutkin tämän aarteen luokse.

Raamatun aarrearkusta löydät ilo-

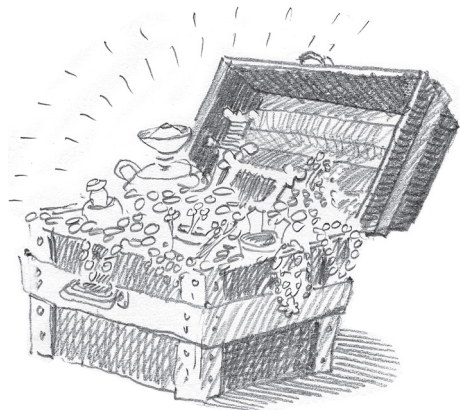
*"Oi mua aivan onnellista:
sain näin kautta kastehen
kallehimman aarteesta,
aarteen iankaikkisen.
Jeesus Kristus, aarre se
iät kuuluu minulle"
SK 109:4*

sanoman Jeesuksesta. Taivaan Isä rakastaa jokaista ihmistä ja lähetti Jeesuksen maailmaan maksamaan meidän puolestamme suuren velan. Ihmiset eivät ole totelleet Jumalan antamia käskyjä, vaan olemme kaikki tehneet syntiä. Tämä syntivelka on niin suuri, että vain Jeesus pystyi maksamaan sen. Hän ei maksanut velkaa rahalla, vaan antamalla henkensä Golgatan ristillä. Taivaan Isä hyväksyi maksun, ja sen merkiksi Jeesus nousi kuolleista. Kenenkään ei tarvitse enää olla velkaa Jumalalle. Jeesus on jo maksanut kaikki syntimme. Hän on tie taivaan kotiin.

Kun olit ihan pieni vauva ja sinut kastettiin, sait tämän kaikkein kalleimman aarteen. Raamatusta voit löytää sen yhä uudelleen. Sinun ei tarvitse etsiä vanhaa puista aarrearkkua, joka on täynnä kultaa tai euroja. Sinä olet jo todella rikas: omistat aarteen, jonka nimi on Jeesus.

Siunausta löytöretkille Raamattuun!

toivottaa Outi-täti

Jeesus kutsuu

“Tulkaa minun työni kaikki työtä-
tekeväiset ja raskautetut, niin minä
annan teille levon.” Työtätekeväiset –
se tarkoittaa ainakin aikuisia, ajattele-
vat lapset. Mutta sopiihan se koululai-
siinkin, kun he ahkerasti tekevät
koulutehtäviään ja myös auttavat ko-
tona vanhempiaan ja sisaruksiaan.
Mutta “raskautetut”, mitähän se tar-
koittaa? Raskautettu ihminen on sel-
lainen, jolla on paljon murheita. Ai-
kuisilla on monesti huolia ja murhei-
ta, tietävät lapset. Mutta voi niitä olla
lapsillakin. Voi olla että kodissa on
vaikeuksia. Voi olla sairautta, voi olla
pelkoja. Ja sitten voivat synnit olla
ahdistamassa. Omaatuntoa ne paina-
vat ja voivat tehdä koko elämän raskaaksi.
Silloin on raskautettu, lapsi-
kin.

Synnistä emme pääse koskaan ai-
van vapaaksi täällä maailmassa. Me
kaikki, lapsetkin, olemme syntisiä
luonnostamme. Yhä uudelleen synti
meitä houkuttelee, erikoisesti silloin,
kun näemme ja kuulemme sitä, mikä
on paha. Paha henki saattaa meidät
mielessämme hyväksymään syntiä,
vaikka Jumala kieltää sen Raama-
tussa. Emme välitä Raamatun varoi-
tuksista ja niin lankeamme syntiin. Se
tapahtuu ajatuksissa, sanoissa ja te-
oissa. Olemme ylpeitä, tottelemat-
tomia, itserakkaita ja kunnianhimois-
ia.

Kun emme pyydä Jumalalta anteeksi syntejä, meillä on paha olla.

Silloin olemme todella raskautettuja.
Siksi Vapahtaja pyytääkin: “Tulkaa
minun tyköni...” Hän rakastaa meitä
ja tahtoo auttaa. Miten meidän on
meneteltävä, kun olemme raskautetut
syntiemme tähden? Emme saa puolus-
tella syntejä, vaan meidän tulee tun-
nustaa ne Jeesukselle. Herra tietää
kaikki, hän on anteeksiantaja. “Hän on
meidän syntiemme sovitus,” sanoo
Jeesuksen opetuslapsi Johannes kir-
jeessään, joka on Raamatussa. Ja vielä
hän jatkaa: “...eikä ainoastaan mei-
dän, vaan myös koko maailman syn-
tien.” (1.Joh.2:2) Kun uskomme, että
Vapahtaja puhdistaa pyhällä verellään
omantuntomme, saamme levon, niin
kuin hän lupaa: “Minä annan teille le-
von.” Jeesus antaa myös ilon siitä, että
saa Jumalan lapsena vaeltaa taivaan
tietä heittäen kaikki murheensa Her-
ran päälle, joka pitää omistansa huo-
len. Vain hänen, Jeesuksen kautta
päästään perille taivaaseen. (Joh.14:6)
EP

Annatko anteeksi

Kerran eräs nuori nainen, Helena, sanoi veljelleen: “En anna anteeksi esimiehelle, joka teki vääryyttä minulle!” Hänen veljensä, joka oli uskova pastori, sanoi sisarelleen: “Kuinka sitten voit rukoilla Isä meidän–rukousta? Siinähan rukoillaan näin: “Anna meille anteeksi meidän syntimme, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.”

Helena alkoi miettiä asiaa. Tahtoihan hän olla uskova ihminen. Veli ehkä puhui hänelle siitäkin, mitä Jumalan sanassa sanotaan ihmiselle, joka ei anna anteeksi lähimmäiselleen: “...mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.” (Matt.6:15) Varmaan Helena oli myös rukoillut, kuten Isä meidän–rukouksessa sanotaan. Myöhemmin hän nimittäin kertoi iloisena, että oli alkanut rukoilla esimiehensä puolesta. Hän oli tehnyt niin kuin Raamatussa myös kehoitetaan: “Rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä vahingoittavat...” (Luuk.6:28) Kun hän näin oli tehnyt ja saanut anteeksi vihan, jota oli sydämessään tuntenut, asia muuttui. Jeesus oli pyyhkinyt vihan pois ja antanut ystävällisyyttä lähimmäistä kohtaan ja halun rukoilla tämän puolesta.

Koulussa saattaa myös lapsille satua sellaista, mitä on vaikea antaa anteeksi. On tovereita, jotka pilkkaavat esim. nuorempia tai kiusaavat heitä muulla tavoin. Syynä saattaa olla pelkkä ilkeys, johon nämä lapset ovat tottuneet. Kotona on ehkä tapana puhua ylimielisesti, jopa röyhkeästi vanhemmille, kinastella ja riidellä alituisesti sisarusten kanssa. Sitä pidetään tavallisena käytöksenä, niinhän muka kaikki tekevät. Mutta Raamatussa sanotaan, että se on syntiä. Sitä on pyydetävä anteeksi. Mutta jos lapsille ei opeteta Jumalan sanaa, vaan sitä pilkataan, ei ihme, jos lapsen sydän kovettuu. Kateus, epärehellisyys ja muutkin paheet saavat vallan. Pahaa oloa puretaan koulussakin heikompia kiusaamalla. Seurataan pahaa henkeä, jonka eräs Raamatussa käytetty nimi on kiusaaja. Jos kiusaamista aina vain jatketaan, se on vaarallista. Jos sinua kiusataan tai jos huomaat jotakuta toista kiusattavan, kerro asiasta opettajille ja vanhemillesi. Aikuisten tehtävä on sitten asiaan puuttua.

Jumalan sana on annettu meille ohjeeksi ja todelliseksi avuksi kaikissa elämän vaiheissa. Ilman sitä kuljetaan iankaikkista vaivaa kohti. Vain siihen turvautuen päästään perille iankaikkiseen elämään. Kristus Jeesus on tie totuus ja elämä. (Joh.14:6)

Näin Raamattu neuvoo: “Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksi antavaisia toinen toisellenne, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.” (Ef.4:31,32) EP

Jeesus parantaa pitaalisen

Olette kuulleet Raamatun kertomuksista pitaalisista ihmisistä, joita oli paljonkin Jeesuksen aikana Israelissa. Pitaalitauti eli lepra kohdistui joko ihoon tai hermoihin, edistyi hitaasti, mutta teki tuhoa ruumiissa. Se oli tarttuva tauti. Kolmannessa Mooseksen kirjassa määrätään pitaalia sairastavat eristettäviksi leirin ulkopuolelle.

Myös Jeesuksen aikana pitaaliset olivat eristettyinä kaupungin ulkopuolelle ja he huusivat lähestyville: "Saastainen!" Herra Jeesus ja opetuslapset paransivat pitaalisia. Pitalisille oli määrätty kolme tarkastusta, jos he olivat parantuneet. Tarkastajina toimivat papit, joille parantuneiden sairaiden oli näyttädyttävä, jotta saatiin todeta, kuka oli puhdistunut.

Raamattu kertoo: "Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, joka oli yltänsä pitalissa. Mies rukoili häntä, polvistui ja sanoi: 'Herra, jos tahdot, sinä voit minut puhdistaa.' Niin Jeesuksen kävi häntä sääliksi, ojentaen kätensä Jeesus kosketti häntä ja sanoi: 'Minä tahdon, puhdistu!' Ja kohta pitaali lähti hänestä ja hän puhdistui."

Herra Jeesus tiesi, että miehen olisi vaikea olla kertomatta parantumisestaan muille. Raamattu kertoo, että hän kielsi miestä: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille." Mutta mentyään pois parannettu mies

rupesi laajalti julistamaan ja asiasta tietoa levittämään, niin ettei Jeesus enää saattanut julkisesti mennä kaupunkeihin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autoissa paikoissa. Mies vaikeutti tottelemattomuudellaan Jeesuksen työtä. Hänellähän oli myös paljon vihollisia, kansan päämiehiä ja kirjanoppi-neita, jotka vihasivat häntä ja tahtoivat surmata hänet.

Kaikkialta tultiin kuitenkin Jeesuksen luokse, paljon kansaa kokoontui hänen luokseen parantuakseen vaivoistaan ja häntä kuulemaan. Myös Raamattu kertoo lopuksi, että erämaassa Jeesus rukoili Taivaallista Isäänsä. (Matt.8:2-4, Mark.1:40-45 ja Luuk.5:12-16)

Monet muutkin taudit ovat hyvin vaarallisia, esim. nykyisin aids. Jumala on kuitenkin antanut lääkäreille ja tutkijoille viisautta kehittää tehokkaita lääkkeitä, joita ei ennen tunnettu. Meikin, niin aikuiset kuin lapsetkin, olemme parantuneet monista tavallisista taudista käyttäessämme hyvää lääkettä ja noudattaessamme asiantuntijoiden ohjeita. Mutta emme olisi parantuneet, jos Jumala ei olisi sitä sallinut. Raamatussa rukoillaan: "Paranna minut, niin minä paranen, auta minua niin minä olen autettu." Ollessamme Jumalan lapsia Jeesukseen uskoen, saamme aina pyytää Taivaalliselta Isältä parantumista. Silti sanomme Isä meidän-rukouksen mukaan: "Tapahtukoon sinun tahtosi!" Jumala on kaikkivaltias ja hän myös tietää, mikä on meille parhaaksi. Raamatussa sanotaan: "Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat." (Room.8:28) Mutta olemmeko muistaneet kiittää Jumalaa parantumisestamme?

EP

Liikenteessä

Oletko sinä juuri aloittanut koulunkäynnin? Tai oletko tänä syksynä vaihtanut koulua? Useimmat menevät kuitenkin vanhaan tuttuun kouluun tuttu-jen kavereiden kanssa.

Tie kotoa koululle voi siis olla uusi tai sitten jo vanha tuttu. Matkaa tehdessä on kuitenkin aina oltava tarkkana. Pitää seurata muuta liikennettä, ettei jää autojen alle. Kun ylität katua, muistat ohjeen: Katso ensin vasemmalle, sitten oikealle ja vielä kerran vasemmalle ja jos autoa ei tule, kävele reippaasti kadun yli suojatietä pitkin, jos sellainen on.

Pienemmät koululaiset harjoittelevat koulumatkan kulkemista ensin vanhempiansa kanssa.

Kuljetko matkasi polkupyörällä? On tärkeä tietää, missä on pyörätie ja mitä liikennemerkkit tarkoittavat. Joidenkin pitää käyttää bussia matkallaan. On tarkkaan katsottava, ettei mene väärään bussiin.

Me teemme myös elämän matkaa. Jeesus sanoo, että se tie on kaita, mikä vie elämään. Kun uskomme Jeesukseen omana Vapahtajanamme, olemme oikealla tiellä. Sillä tiellä meillä on liikennemerkkinä Raamatun sana. Muistathan ottaa osaa myös seurakunnan toimintaan. Siellä sinua ohjataan kulkemaan taivaan tietä.

Suojelusenkeli varjelkoon sinua kaikilla matkoillasi!

Tuula

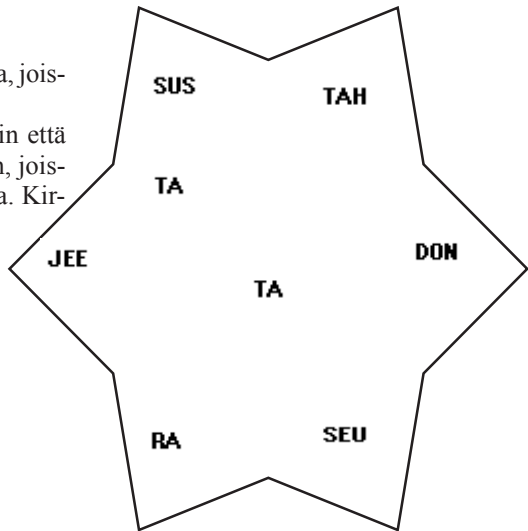

Tämä on suojatien merkki

Tehtävä

Viereisessä tähdessä on tavuja, joista muodostuu tärkeä lause.

Piirrä kaksi suoraa viivaa niin että ne jakavat alueen kolmeen osaan, joissa jokaisessa osassa on yksi sana. Kirjoita lause tähän:

Kesämuistoja lastenleiriltä Siitamajalta

Vesa on Luterilaisen lastenosasto. Ilmestyy 5 kertaa vuodessa,
toimittaja Tuula Matikainen
Email: tuula.matikainen@pp2.inet.fi

Nikodeemus toden puhumisen ja Vapahtajasta todistamisen esikuvana

Eilen aamulla kuulumme, kuinka Nikodeemus tuli Jeesuksen luokse yöllä ja kuuli Jumalan sanaa. Tänään tarkastelemme, kuinka Nikodeemus oli hyvä esikuva myös eräässä toisessa asiassa.

Jeesus oli opettanut ihmisiä ja sanonut heille: *”Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva*

elävän veden virrat.” (Joh. 7:37,38) Näin hän oli kehottanut ihmisiä uskomaan häneen. Tämän johdosta kansa oli jakaantunut. Monet fariseuksista ja kansan opettajista opettivat toisella tavalla ja hylkäsivät Jeesuksen. Jotkut heistä halusivat ottaa Jeesuksen kiinni ja vangita hänet. Useimmat heistä puhuivat Jeesuksesta pahaa ja tällä tavoin tuomitsivat hänet. Mutta Nikodeemus, joka tunsi tarkoin juutalaisen lain, sa-

noi kansan kuullen: *“Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?”* (Joh. 7:51) Kansa lausui vääriä todistuksia Jeesuksesta. Häntä vastaan suunniteltiin vääriä syytöksiä. Nikodeemus puolusti Jeesusta ja osoitti, ettei häntä noin voitu tuomita. Mitä Nikodeemuksen esimerkki merkitsee meille?

Sinä varmaankin muistat, mikä on kahdeksas käsky. Aivan oikein, se kuuluu: *“Älä sano vääriä todistusta lähimmäisestäsi.”* Ajatellaanpa, millaisiin tilanteisiin voit joutua, joissa sinun on erityisesti muistettava tätä käskyä. Koulussa joku voi puhua jotain pahaa luokkatoveristasi. Mitä sinun pitäisi tehdä? Pitäisikö uskoa nuo puheet ja levittää niitä toisillekin? Ei! Hyvin usein tuollaiset asiat ja niistä puhuminen eivät kuulu sinulle ollenkaan. Niinpä, kun kuulet pahoja puheita toisista, selviät hyvin usein lyhyellä neuvolla: Älä usko äläkä levitä sellaisia puheita. Joskus voi olla hyvä kysyä kahden kesken siltä, joka tuollaisia puhuu, onko hänen asiansa sellaisia puhua. Monessa tapauksessa nämä keinot estävät pahoja puheita hyvin tehokkaasti.

Kun on kyse oikein vakavista asioista, esimerkiksi siitä, että jotakuta kiusataan jatkuvasti, voit ajatella, pitäisikö vanhempien tai opettajien puuttua asiaan. Jos niin on, puhu asiasta heille. Näin asiaa voidaan yrittää ratkaista niiden kesken, joita asia koskee. Tässäkään tapauksessa ei tarvita pahoja puheita, vaan voidaan etsiä asiaan parannusta. Näin huomaamme, että

kahdeksas käsky opettaa meille oikeudenmukaisuutta kaikkia kohtaan, kunniottamaan totuutta ja varoittaa vääristä puheista.

Nikodeemuksen antama esikuva koski kuitenkin myös toista ja uskon kannalta suurempaa asiaa kuin pelkästään maallista oikeudenmukaisuutta ja totuutta. Fariseukset syytivät Jeesusta ja Nikodeemus puolusti häntä. Kiistan taustalla oli kysymys siitä, kuka Jeesus on. Hän oli juuri sanonut, että hän antaa elävää vettä jokaiselle uskovalle. Tämä tarkoitti, että hän on Vapahtaja, joka antaa omilleen Pyhän Hengen ja johdattaa heidät iankaikkiseen elämään. Fariseukset hylkäsivät tämän opetuksen, ja siksi he vastustivat Jeesusta. Kun Nikodeemus puolusti Jeesusta, hän teki sen uskon tähden. Hän oli jo aiemmin kuullut, että Jeesus on Jumalan Poika. Hän oli tullut maailmaan sitä varten, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Tämä totuus ja usko Jeesukseen pelasti Nikodeemuksen. Niin se pelastaa meidätkin, jotka olemme erehtyneet ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Samoin se pelastaa jokaisen muunkin, joka uskoo Jeesukseen omana Vapahtajanaan. Seuraa siis uskollisesti Nikodeemuksen esikuvaa. Turvaudu Jeesukseen omana Vapahtajanasi. Puhu totta kaikissa elämän isommissa ja pienemmissä asioissa. Kerro Jeesuksesta myös niille, jotka eivät häntä vielä tunne.

Kimmo Närhi

*Aamuhartaus lasten raamattuleirillä
14.6.2007, täydennetty 17.8.2007*

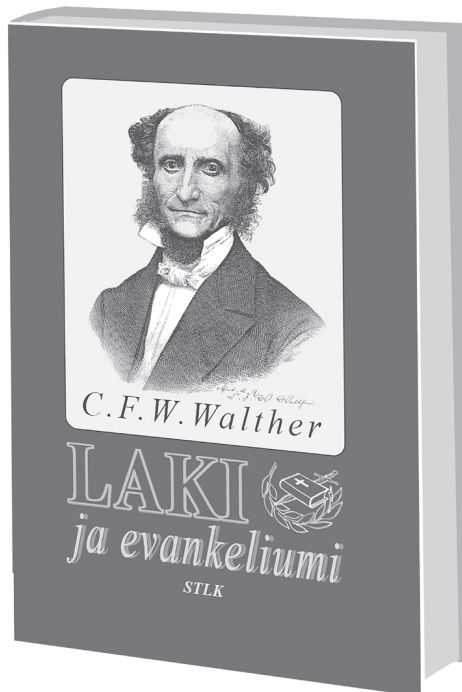
Odotettu uusintapainos

C.F. W. Waltherin Laki ja evankeliumi

C.F.W. Waltherille (1811 – 1887) kirkastui evankeliumi ja luterilainen oppi nuoruudessa Saksassa. Hän joutui selvittämään, missä aito luterilaisuus eroaa sekä pietismistä että järkeisopista. Saksan vaikeat kirkolliset olot toivat Waltherin niiden muiden siirtolaisten mukana Amerikkaan, jotka olivat lähteneet uusiin oloihin voidakseen toimia luterilaisen uskonsa mukaisesti. Waltherista tuli heidän perustamansa luterilaisen Missourisynodin monipuolisesti kyvykäs johtohahmo. Hän oli seurakuntapastori ja saarnamies, jonka saarnoja yhä luetaan. Hän oli kirkon johtaja ja sen *Lutheraner* -lehden toimittaja. Hän oli erinomainen kirkon työn järjestäjä. Hän oli teologian professori ja teologisen *Lehre und Wehre* -lehden toimittaja.

Laki ja evankeliumi -kirja muodostuu kolmestäkymmenestä yhdeksästä iltaluennosta, jotka Walther piti vuosina 1884-1885 normaalin luento-ohjelman lisäksi. Walther nimitti näitä luentoja Luther-hetkiksi. Hän halusi kasvattaa nuoria teologeja sekä heidän oman uskonelämänsä kannalta että myös heidän tulevaa pastorin työtänsä varten. Siinä näiden luentojen aihepiiri oli mitä tärkein.

Waltherin Laki ja evankeliumi -kirjan ensimmäinen suomenkielinen painos on saanut jo viidenkymmenen vii-

den vuoden ajan tehdä tärkeätä työtänsä. Kirja on ollut jo liiankin kauan loppuunmyytynä. Olemme iloisia siitä, että olemme saaneet ottaa kirjasta uuden painoksen. Havaitut painovirheet ja lapsukset on korjattu. Hakemistoja on lisätty. Kannen on piirtänyt Kimmo Pälkkö.

Kirjan aihepiiri on tärkeä sekä maallikoille että teologeille. Teos on niitä kirjoja, joka kuuluu jokaisen luterilaisen kristityn lukemistoon.

Kirjaa voi tilata STLK:n kirjamyynnistä. Hinta on 20 euroa + lähetyskulut.

Kristitty ja seurakunta 7

Hautaan siunaaminen

Seurakunnallisiin toimituksiin ja ihmisen elämänkaareen liittyviin asioihin kuuluu myös hautaan siunaaminen. Tällä asialla on esikuvansa kautta koko Raamatun. Aabraham osti haudan, johon hän hautasi Saaran (1 Moos. 23:12-20). Daavidin ja monien muiden kuninkaiden haudat olivat tunnetuilla paikoilla Jerusalemissa. Kun Vapahtaja oli antanut henkensä, Joosef Arimatialainen ja Nikodeemus huolehtivat Jeesuksen hautaamisesta arvokkaalla tavalla. Stefanuksen kuoleman jälkeen uskovat hautasivat hänet ja pitivät valittajaiset (Apt. 7:2).

Vietämme hautajaisia jälkeen jääneiden tähden

Hautajaisilla ei ole merkitystä kuolleen ihmisen kannalta. Jos hän on täältä nukkunut uskossa Vapahtajaan, on hänen sielunsa autuudessa. Jos hän on kuollut epäuskossa, ei mikään voi häntä auttaa. Hautajaisia vietämme siis jälkeen jääneiden tähden.

Hautajaiset ovat hyödylliset ensiksikin siksi, että ne muistuttavat tämän elämän päättymisestä. Jokaisella on edessään ajallinen kuolema. Toisen ihmisen elämän päättymisen muistuttaa elossa olevia tämän asian vakavuudesta. Niinpä kuolinviesti ja hautajaiset ovat aina muistutus siitä, kuinka tärkeää on vaeltaa uskossa. Onhan koko elämämme tärkein asia se, että omistamme uskossa Vapahtajaan iankaikkisen autuuden.

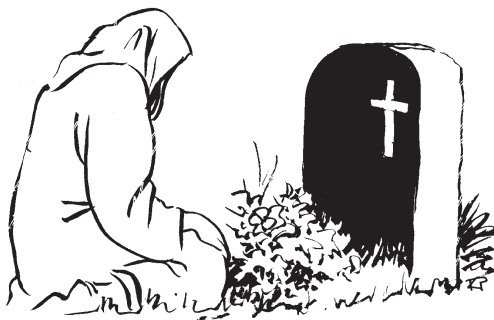
Uskonsa tunnustaneen hautajaiset antavat myös luontevan tilaisuuden erityisesti tarkastella Jumalan sanan opetusta iankaikkisen elämän ihanuudesta. Tämä on suureksi hyödyksi sureville ja kaikille muillekin. Onhan meillä paha taipumus liiaksi kiintyä maallisiin iloihin tai murehtia maallisista turhaan. Siksi on hyödyksi, että painamme mieleen Raamatun kuvauksia iankaikkisen elämän täydellisestä ja loppumattomasta riemusta.

Hautajaisissa on tilaisuus myös tuoda esiin edesmenneen antamaa oikeaa esimerkkiä. Seurakunnalle on hyötyä siitä, että muistellaan poissukkuneiden uskovien antamaa uskon tunnustusta. Heidän esikuvallisuutensa elämässä voi olla hyödyksi monille jopa sukupolvien päähän. Tällaisista asioista puhuttaessa on muistettava, etteivät uskon esikuvat ole kuitenkaan elämäänsä turvanneet, vaan tunnustaneet itsensä köyhiksi syntisiksi ja eläneet yksin uskosta Vapahtajaan.

Kuolleen puolesta ei pidä rukoilla

Viime vuosina kansankirkollisissa hautajaisissa on alkanut välistä esiintyä kuolleen puolesta rukoilemista. Tämä ei ole kuitenkaan oikea tapa. Historiallisesti katsoen tuo tapa oli voimassa ennen uskonpuhdistusta, mutta se lakkasi uskonpuhdistuksen myötä.

Kuolleiden puolesta rukoilemisen lakkaamisen syy on varsin vakava. Jos kuolleiden puolesta olisi mielekästä

rukoilla, pitäisi olla myös mahdollista, että heidän tilansa jotenkin muuttuisi kuoleman jälkeen. Tämä ei kuitenkaan ole mahdollista, sillä Raamattu sanoo: *“Ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta sen jälkeen tulee tuomio.”* (Hebr. 9:27) Näin siis, vaikka kuolleen puolesta rukoileminen nopeasti ajatellen voi vaikuttaa herttaiselta tavalta, se kuitenkin suuntautuu sitä vastaan, että evankeliumiin uskomisen täällä ajassa pelastaa eikä muuta tietä autuuteen ole. Kuolleiden puolesta rukoilemisesta ei myöskään ole Jumalan sanan käskyä eikä mitään siihen liittyvää lupausta. Luther opetti: *“Tulee säilyttää hautausmenot ja yhdessä itkeä niiden kanssa, jotka ovat menettäneet rakkaat ystävänsä, ja ilmaista heille myötätuntoa. Ei niin, että meidän tulisi rukoilla kuolleitten puolesta.”* (1 Moos. 35:20:n selityksestä)

Kuolleitten puolesta rukoilemisen paluu liittyyneen yhteen roomalaiskatolisen vaikutuksen voimistumisen kanssa.

Sikäläisen kiirastuliopin mukaan uskossa kuollut vielä puhdistuisi kuoleman jälkeen ennen kuin pääsisi autuuteen. Kuviteltua kiirastulussa vietettyä aikaa voitaisiin lyhentää anein. Kuolleen puolesta rukoileminen sisältää samankaltaisen ajatuksen siitä, että sillä jotenkin edistettäisiin edesmenneen pääsyä autuuteen.

Perinteinen hautaus vai tuhkaaminen?

Uudemman ajan asioihin liittyä myös se, että osa edesmenneiden ruumiista poltetaan ja tuhkataan. Osa haudataan perinteisellä tavalla.

Edesmenneen kannalta ei hautaus tavalla ole merkitystä. Uskossa kuolleen sielu on Vapahtajan luona autuudessa. Viimeisenä päivänä tapahtuu ruumiin ylösnousemus. Jumala kutsuu kaikki kuolleet ruumiillisesti eteensä. Näin tapahtuu jokaiselle kuolin- ja hautaustavasta riippumatta.

Historiallisesti katsoen sekä Raamatun esimerkit että kirkon varhainen historia osoittavat, että ruumiit haudattiin tavalliseen tapaan maahan tai esimerkiksi luolaan. Rooman valtakunnassa aikanaan kristinuskon vaikutuksesta ruumiin kunnioittava kohtelu ja hautaaminen levisivät. Kuitenkaan ei siis voida sanoa, että mikään tietty hautaamisen tapa olisi käsketty tai jokin toinen kielletty. Tärkeää sen sijaan on, että hiljennymme kuoleman vakaavuuden edessä, uskossa omistamme syntien anteeksiantamuksen yksin Kristuksen tähden jokaisena päivänä ja hautajaisten yhteydessä tuomme esiin uskon tien päämäärän, iankaikkisen autuuden.

Kimmo Närhi

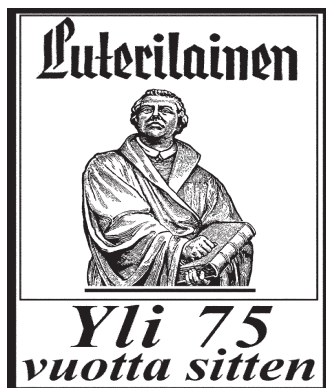
Pahuuden synnistä ja vallitsevasta synnistä

“Veljet älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; ymmärrykseltänne olkaa täysi-ikäisiä”. 1 Kor. 14:20

Pahuuden synty on sellainen Jumalan lakia vastaan tehty synty, joka uudestisyntymättömissä ja jumalattomissa ehdoin tahdoin syntyy heidän Jumalaa vastaan vihamielisen sydämensä pahuudesta ja jota he häpeämättömästi ja tahallisesti harjoittavat.

Heikkouden synty ja pahuuden synty ovat molemmat syntejä Jumalan lakia vastaan. Vieläpä voi sama synnillinen teko määrättyissä olosuhteissa olla heikkouden synty ja toisissa olosuhteissa pahuuden synty. Heikkoudensyntiä voi olla vain uskovaisissa, Jumalan lapsissa –, pahuuden syntiä vain epäuskoisissa ja jumalattomissa. Sillä heikkouden synty syntyy vastoin synnintekijäin tahtoa ja aikomusta heidän lihansa heikkoudesta, pahuuden synty taas tietien taiten heidän jumalattoman sydämensä pahuudesta. Heikkouden syntiä vastaan synnintekijät vakaasti taistelevat parannusta tehden, pahuuden syntiä taas häpeämättömästi ja tahallisesti jatketaan.

Näin ollen on selvää, että Jumala

Luterilainen heinä-elokuu 1927

antaa aina ja jatkuvasti Kristuksen tähden anteeksi jokaisen heikkouden synnin, olipa se tunnettu tai ei, sillä sellaisen synnin tekijä sitä tehdessään kuitenkin on uskossa. Pahuuden syntiä harjoittaessaan taas ihminen ei ole uskossa eikä hänellä ole missään kohden syntien anteeksiantamusta.

Älä kuitenkaan, rakas kristitty, nyt luule, että se, mitä olemme pahuuden synnistä lausuneet, ei kuuluisi sinullekin. Sillä jokainen synty, joka ensin on heikkouden syntiä, voi pian muuttua pahuudensynniksi ja tapahtuu se silloin, kun kristitty perkeleen petoksesta ja sydämensä luontaisesta pahuudesta edelleen jatkaa syntiään ja paatuu eikä tahdo alistua Jumalan sanan kuuliaisuuteen, kun se häntä katumukseen, uskoon ja elämän parannukseen kehoittaa. Jumala auttakoon meitä kaikkia Pyhän Henkensä kautta, että olisimme valveilla ja eläisimme jatkuvassa parannuksen teossa (katuen syntejämme ja uskoen Kristukseen), jotta emme joutuisi näin kauheaan lankeemukseen.

Vallitsevaksi kutsutaan syntiä uu-

destaansyntymättömissä, koska näissä ihmisissä synty riidattomasti vallitsee heitä ja asuu kuninkaana heidän sydämissään maksaen veroja tämän maailman jumalalle, saatanalle ja sieltä käsin hallitsee ymmärrystä ja tahtoa, haluja, ajatuksia, sanoja ja tekoja. Sillä uudestaansyntymättömät eivät ole Jumalan Pojan vapaaksitekemiä, (Joh. 8:36), eikä heitä johda Jumalan Henki, Gal. 5:18. Päinvastoin tekevät he vielä syntiä kuin oman sisimmän sydämensä halusta ja toivomuksesta ja ovat sentähden synnin orjia. Joh. 8:34. Vastaitten, kun me uskon kautta Jumalan Poikaan olemme tulleet armontilaan ja kun me Pyhän Hengen kautta, joka on voimakkaampi kuin syntimme, olemme saaneet puhtaan sydämen ja uuden vakaan Hengen, Ps. 51: 12, – vasta siten me voimme seurata apostolin sanaa: “älkөөn siis synty hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaisit sen himoille”, Room. 6: 12. Silloin ei synty ole vallitseva meitä, jae 14, vaan on se anteeksiannettuna, aina vastustettuna ja voitettuna voimaton maassa makaava. –

Tämä on sanottu vallitsevasta synnistä. “Vallitsevaa syntiä” kutsutaan myös erityiseksi synniksi, joka jotakin uudestaansyntymätöntä ihmistä erikoisesti orjuuttaa ja hallitsee ja jota hän erityisesti hellii ja palvelee, kuten juoppoutta, halua huoruuteen t.m.s. Sellaista syntiä kutsutaan myös “tottumuksen synniksi” ja “helmasynniksi”.

Jumala armossaan antakoon meille Pyhän Henkensä, että Se meitä muuttaisi ja uudistaisi. Luonnostamme ja vanhan “Aadamimme” mukaan olemme täysin kykenemättömiä lapsia Jumalan tahdon ymmärtämisessä. Mutta pahuuteen me olemme hyväoppisia, nopeita, viisaita, väkeviä ja miehuullisia. Jumalan Pyhä Henki tehkөөt meidät Jumalan tahdon ymmärtämisessä hyväoppisiksi, nopeiksi, viisaiksi, väkeviksi ja miehuullisiksi, mutta lapsiksi (siis ymmärtämättömiksi) kaikkeen pahuuteen nähden.

Amen.

C. M. – Zorn
(Manna s. 606-608)

Tulevaa STLK:n kirjatuotantoa

Markku Särelään

"Rauha teille!"

SAARNAKIRJA osa 1

Markku Särelä on hänelle esitetyistä pyynnöistä ryhtynyt toimittamaan painokuntoon saarnoja, joita hän on pitänyt yli neljäkymmenen vuoden aikana pastorina toimiessaan. Useimmat saarnat eivät ole säilyneet, mutta tallessakin on kolmisensataa.

Saarnakirja ilmestyy kolmena tai neljänä osana. Ensimmäinen osa käsittelee kirkkovuoden alkupuolen saarnat adventista laskiaissunnuntaihin noin 480 sivua. Siinä on yli seitsemänkymmentä saarnaa. Sananjulistajia varten tekijä on pannut kirjaan myös saarnataitoa käsittelevän liitteen homiletiikan perusteista.

Kannen on tehnyt Kimmo Pälikkö.

Kirjan keskeisenä sanomana on

evankeliumi. Sitä kuvaa myös kansikuvassa olevat Vapahtajan sanat "Rauha teille!"

Kirja tulee painosta, jos Jumala suojaa, jo tämän syksyn aikana. Kirja soveltuu paitsi omaan käyttöön, erinomaisesti myös joululahjaksi ja muuksikin lahjaksi.

Luettavia kirjoja

www.luterilainen.com -sivuilla:

Vähä Katekismus ja Kristinoppi

Sana on elämän lähde

Lapsikaste on raamatullinen

Jeesus on tosi Jumala

Kolossan seurakunta

Raamattu opettaa (Brief Statement 1932)

Kristus pyhän Raamatun selittäjänä

Uskon, toivon ja rakkauden lähteelle!

Raamattua ja tunnustusta koskeva

periaatelausunto

Pyhän kasteen sakramentti

Jeesus elää

Vanhan Testamentin Esikuvia Jeesuksesta

Katso, Jumalan Karitsa

Kristus herätetty kuolleista Maailma

päästetty synneistä

C.F.W. Waltherin

— Paikallisseurakunta

— Jumalan lasten yhteys

— Pakene nuoruuden himoja

Oikea maailmankatsomus

Minkälaista kirkkoa Luther tahtoi?

The Word is the Fountain of Life

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2007	Hinnat euroina	
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50	
Erlaisia luterilaisia kirkkojaja kirkkoliitteja (Uppala)	1,00	
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00	
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50	
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00	
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50	
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00	
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50	
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50	
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50	
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50	
Kristinoppi: (englannikielinen, latviankielinen, liettuankielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen ja vironkielinen) á	10,00	
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50	
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00	
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50	
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00	
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (Särelä)	8,00	
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00	
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00	
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00	
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00	
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00	
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00	
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50	
Raamattu opettaa	1,00	
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50	
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00	
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50	
Rukous joka päivälle	0,50	
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Särelä)	17,00	
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00	
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (Särelä)	8,00	
Seurakunnan oikeudesta ja saamavirasta (Luther)	6,00	
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 – 1968	1,00	
Säännöt 2004 (Yhdyskuntajärjestys)	3,00	
Taustaa 1, Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälkkö & Särelä)	8,00	
Taustaa 2, Kehitysovin kullisseista (Pälkkö)	10,00	
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00	
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 –vuotisjuhlaulkaisu	3,50	
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50	
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00	
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00	
<hr/>		
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1 - 7 (Luther)	49,00	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8 - 17 (Luther)	49,00	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18 - 24 (Luther)	49,00	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25 - 31 (Luther)	49,00	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-40 (Luther)	49,00	
Kaukainen voittolaulu, Ilmestyskirjan selitys (Becker),	nidottu	4,00
— “ —	sidottu	8,50
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50	
Oppi Jumalan sanasta (Gerhard)	42,00	
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50	
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00	
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00	
LUTERILAINEN -lehti , vuosikerta	25,00	
Luterilainen -lehti, irtonumero	2,50	

Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien tilauksien hinnasta voidaan neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

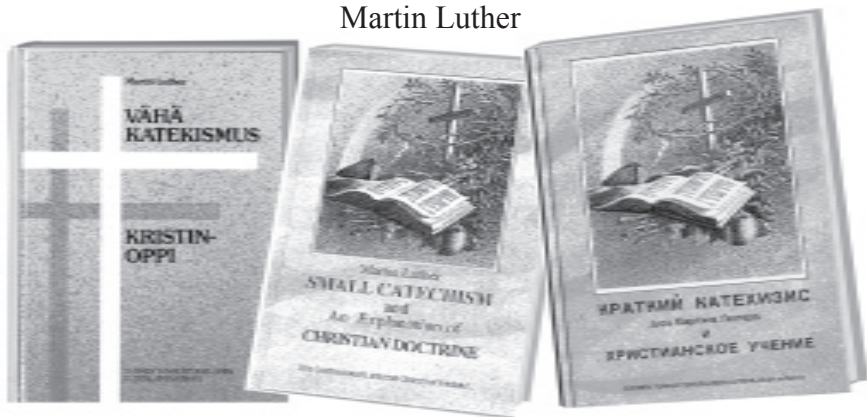

Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta. Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö." Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten." Hän sanoi: "Tule." Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö. Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyti ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua." Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?" Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli. Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika." (Matt: 26-33)

VÄHÄ KATEKISMUS

ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

Martin Luther

Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

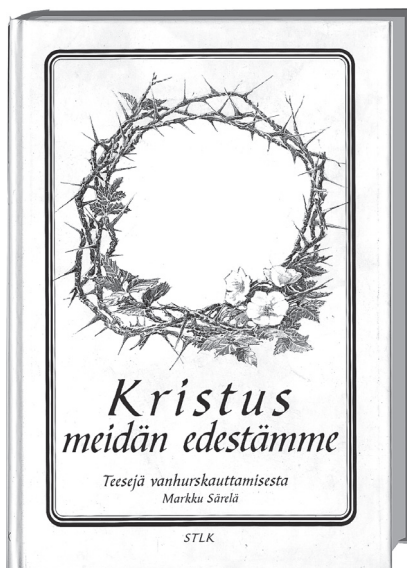
Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

Markku Särelä

Kristus meidän edestämme

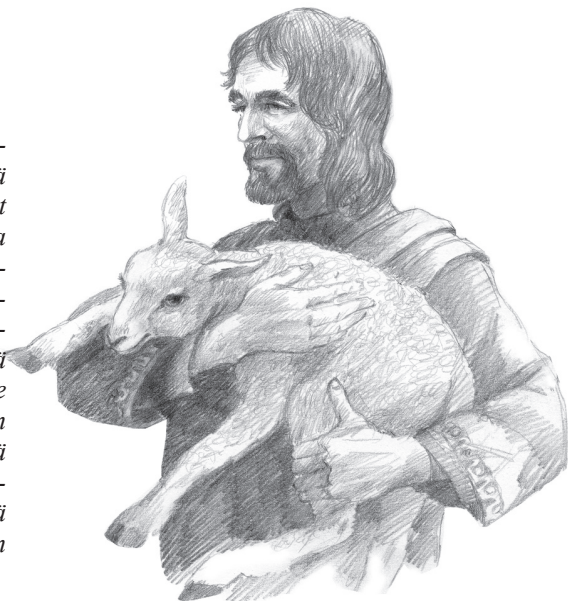
Kirjan on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia) Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle.

256 sivua **Ovh. 17 euroa**

Hyvä paimen

"Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lammasten ovi. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja ryöväreitä; mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet. Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen. Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä." (Joh. 10: 7-11)

Seurakuntien yhteisiä tilaisuuksia loppuvuonna 2007:

Syysjuhla 29.-30.9. Siitamajalla

Uskonpuhdistusjuhla la 3.11. Lahdessa

Joululeiri lapsille ja nuorille 28.-31.12. Siitamajalla.

Avioliittoon vihitty

Kristilliseen avioliittoon on vihitty Lahden Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Pauliina Maria Voima ja Magnus Bengt Helmer Armholt Tampereella 28.7.2007 sekä Helsingin Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Johan Martin Lumme ja Anne Kristiina Naharma 4.8.2007 Karjaalla.

*"Terveyttä, kestävyyttä / Armostasi heille suo, /
Anna yksimielisyyttä, / Rakkautta heihin luo, / Anna
auttaa toisiaan /Elon kuormaa kantamaan."*

(VK 253:3)

**Luterilainen ja toimintatiedot myös verkkosivuillamme:
www.luterilainen.com**

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE 16.9., 7.10. ja 11.11. *Esirippikoulu* 16.9., 7.10. ja 11.11. klo 10.15. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 30.9. ja 4.11. *Nuorten ja nuorten aikuisten ilta* pe 5.10. klo 18. *Lasten iltapäivä* la 6.10. klo 14.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 15.9. (HPE), 27.10. klo 10 ja la 8.12. (HPE) klo 10.

Siitamaaja: *Jumalanpalvelus* 16.9. ja 30.9. (HPE) klo 12. Syysjuhla 29.-30.9.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 14.10., 28.10. (HPE), 11.11. ja 25.11. (HPE) klo 11.

Hämeenlinna, Birger Jaarlin katu 11: *Jumalanpalvelus* su 23.9. (HPE), 21.10. ja 18.11 (HPE) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 22.9. (HPE), 6.10. (MS), 17.11. ja 8.12. (HPE) klo 15.30. *Esirippikoulu* klo 15 paitsi 22.9. klo 13.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* to 13.9. (HPE) 1.11. (HPE) ja 22.11. (HPE) klo 18. *Esirippikoulu* tilaisuuksien yhteydessä.

Vaasa: *Jumalanpalvelus* pe 14.9., ke 31.10. ja pe 14.12. 18 Lyktanissa Kirkkopuistikko 19.

Kontiolahti/Juuka/Liperi: *Jumalanpalvelus* ke 12.9. (HPE), 21.11. (HPE) ja 12.12. (HPE) klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 12.10. (HPE) ja 1.12. (HPE) klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 13.10. Martti ja Kyllikki Lehtolalla klo 13.

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 9.11. klo 13.

Karstula: *Jumalanpalvelus* la 10.11. klo 13 (HPE) Tatu ja Katri Lahdella.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 13.10. klo 18 Reino ja Tuula Rantasella.

Äänekoski: *Jumalanpalvelus* la 1.12. klo 13.

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 10.11. klo 18 (HPE).

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 23.11. (HPE) klo 15.30.

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 24.11. (HPE) klo 10.

Lahti, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelukset* su klo 16. HPE 9.9., 7.10., 11.11. ja 11.12. *Jumalanpalvelusta* ei ole su 30.9. ja 4.11. *Sarja kristinopin perusteista* ti 11.9. Kuka on Jeesus, 25.9. Raamattu – Jumalan sana, 9.10. Laki ja evankeliumi, 30.10. Pyhä kaste 13.11. Herran pyhä ehtoollinen ja 27.11. Isä meidän – rukous klo 18. *Seurakuntailtapäivä* ke 5.9., 3.10., 7.11. ja 4.12. klo 15. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 18. *Lasten iltapäivä* la 20.10. *Uskonpuhdistusjuhla* la 3.11.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* Kettumäentie 2 su 9.9. (HPE), 4.11. ja 16.12. (HPE) klo 11. *Raamattutunti* ke 26.9., 24.10. ja 28.11. klo 18.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com

Siitamajan puh.: 03-3345371 (käytössä vain Siitamajan toiminta-aikoina)

Sisällys:

Luvattu Siemen on Kristus, Martti Luther.....	234
Laki ja evankeliumi, KN.....	235
Kristus, ihmeellinen auttaja, KN.....	237
Pelastustiestä ja kääntymisestä, F. Pieper.....	241
Pakanalliset vaikutteet ja pyhimysten rukoileminen leviämässä — mikä on luterilainen tie? KN.....	244
Vesa, Luterilaisen lastenosasto, TM.....	247
Nikodeemus toden puhumisen ja Vapahtajasta todistamisen esikuvana , KN	255
Hautaan siunaaminen, Kristitty ja seurakunta 7,KN	258
Pahuuden synnistä ja vallitsevasta synnistä, Yli 75 vuotta sitten.....	260
Ilmoituksia.....	262
Matt. 26-33.....	264
Hyvä paimen, Joh. 10: 7-11	266
Toimintatietoja.....	267
Kansi: Eivätkö kaikki puhdistuneet? Luuk 17:11-19, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857,
Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti:
kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle
54108. 2) Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2007: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti,
puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Eeva Voima, Sopukantie 3, 45720 Kuusankoski .

Sähköposti: eeva.voima@pp.inet.fi

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com